

SVEDOČANSTVO NA MORU

Ova Poruka brata Williama Marriona Branhama propovedana je u nedelju večer, 7. Marta 1964. godine u Soul's Harbor Temple u Dallas-u Teksas, S.A.D.

SVEDOČANSTVO NA MORU

Pre nego što pognemo naše glave za molitvu, voleo bih da pročitam nešto iz Božije Reči. Uvek volim da čitam Njegovu Reč; jer će moje reči izneveriti, one su čovek, ali Njegova Reč ne može izneveriti. I vi koji pratite tekst, i tako dalje, hajde da čitamo iz Mateja 14. glave, večeras, počinjući od 22-og stiha.

I odmah natera Isus učenike svoje da uđu u lađu i napred da idu na onu stranu dok on otpusti narod.

I otpustivši narod pope se na goru sam da se moli Bogu. I uveče beše onde sam.

A lađa beše nasred mora u nevolji od talasa, jer beše protivan vetar.

A u četvrtu stražu noći otide k njima Isus idući po moru.

I videvši ga učenici po moru gde ide, poplašiše se govoreći: to je utvara; i od straha povikaše.

A Isus odmah reče im govoreći; ne bojte se, ja sam, ne plašite se.

2 Pognimo sada naše glave za molitvu. Dok su naše glave i srca pognuti pred Gospodom, ima li tamo potrebe u zgradi, večeras, koju biste voleli da učinite poznatom Bogu, podizanjem vaših ruku, da ne budete zaboravljeni u molitvi? Gospod gleda na vas, budi nam milostiv.

3 Naš Nebeski Oče, dolazimo sada u Tvoju Prisutnost, po putu i u Ime Gospoda Isusa. Znajući sa blagoslovenim uverenjem, da nam je On obećao, ako bismo „tražili bilo šta“ u Njegovo Ime, da ćeš nam Ti to darovati. Mi smo veoma zahvalni za to. Reči ne mogu izraziti način na koji se osećamo zbog toga, sa uverenjem koje imamo, da nas Ti slušaš upravo sada.

4 Ti si video te ruke Gospode. Ti znaš koje su njihove potrebe. Ti si sveznajući, svemogući, beskonačni Bog, i mi znamo da Ti poznaješ srca ljudi. Ti si znao naše misli. Čak i pre nego što

smo stvoreni, Ti si znao svaku misao koju ćemo ikada imati, jer Ti si beskonačan.

5 I mi se molimo, Gospode, u ovom času, kako naše želje dosežu do Tebe, pogledaj dole sa Nebesa, Gospode i uzmi naše molbe u Tvoje lično srce, Gospode, i odgovori nam prema Tvom obilju u Slavi. Daj nam želju u naša srca verujući da je to Tvoja Božanstvena volja. I mi znamo da je to Tvoje dobro zadovoljstvo da činiš Tvoju volju.

6 Daj nam veliko prelivanje Tvoje Prisutnosti, večeras, ponovo Gospode. Isceli bolesne. Spasi izgubljene, podigni one koji su mrtvi u grehu i prestupnici i donesi ih u novi Život, večeras. Možemo li videti Isusa. Mi tražimo to u Njegovo Ime. Amen.

7 Možete sestice. Žao nam je što nismo u mogućnosti da prilagodimo narod, za kapacitet sedišta. Ali, pošto su prve večeri, rekli da su morali da odbiju mnoštvo ljudi, tako, nama je žao zbog toga. I brat Grant nije odustao da sagradi drugu sobu, obe, do... Verujem da će on ovaj deo da pomeri na levo. Dragoceni, dragoceni brat me je danas pitao da li bih ja napravio ovo kao neku godišnju stvar, da se vratim nazad u Dalas, u njegovu crkvu. Tako veliki poziv kao taj, u ovom času, kada se vrata tako brzo zatvaraju, i onda me čovek želi da se vratim i načinim to godišnjom stvari, poslom. Cenim to.

8 Imao sam vreme druženja sa njima jutros, sa bratom Gordon Lindsay i sa mnogima od njih brat Peary Green, koji je sponzor dolazećeg skupa u Beamont-u, sedi ovde iza mene večeras. I mnogo naših prijatelja, brat Don i njegova žena. Gospode blagoslovi ih.

9 Sada, večeras, samo... Trudim se da moje Poruke učinim jednostavnim koliko to one mogu biti, tako da ih čak i dete može razumeti.

10 Sutra posle podne je evangelistička služba, i ja želim da možete svi da dođete.

11 Sada ako imate službe u vašim crkvama, zašto, vi ostanite gde jeste – gde ste smešteni. Mi ne želimo da niko napusti svoje crkve, da... I onda ako ste bolesni a želite da dođete za molitvu, i

vaša crkva ima službu sutra posle podne, razgovarajte sa vašim pastorom o tome, tako da on ne misli loše, znate. Dajte mu na znanje da smo mi ovde u saradnji, da pomognemo celokupno Telo Isusa Hrista koje kratko boravi ovde u Dalasu i okolini.

12 Tako, sutra posle podne, ja mislim oko dva i trideset, govoriću evangelističku Poruku. I onda ćemo se moliti za sve bolesne ljude, pokupićemo sve molitvene karte i stvari koje su ostavljene tokom nedelje, i molićemo se za njih sve sutra.

13 Sada moja večerašnja tema je više nalik na malu dramu, samo za nekoliko trenutaka. I ja ću pokušati da uđem u to večeras onoliko koliko mogu, na molitvi za bolesne. Moj tekst je „ne bojte se, to sam Ja,“ Isus govori. Moja tema je: *Svedočanstvo na moru*.

14 Mora biti da je bilo otprilike kasno posle podne, sunce mora da je zalazilo kada se ovo dogodilo, i sad mora da je bio vreo dan kao što je otprilike ovde unutra.

15 Erkondiš ne radi i oni rade na njemu. To je razlog zbog kojeg sam promenio temu od tamo, o kojoj sam hteo da govorim, tako da mogu da je požurim, tako da vi nećete morati da sedite na ovakvoj vrućini.

16 Ovaj veliki ribar, pošto je video šta je prošao u toku dana, gledao je Isusa u Njegovoj velikoj službi.

17 Voleo bih da sam živio u tom danu, da Ga sledim. Ali, vi znate, drago mi je da još uvek imam privilegiju da radim istu stvar, gledajući Njega da radi dela. I veće je gledati Ga danas nego što je to bilo onda. Imam više vere u Njega sada, i mogu imati više vere sada nego što bih imao onda, jer mi smo imali dve hiljade godina da dokažemo da je Evanđelje tačno (pravo). I posle dve hiljade godina, On još uvek živi, radeći isto što je radio i onda, tako da imamo veće pouzdanje i veći temelj za veru sada nego što su oni imali onda.

18 Zato, što je On bio samo Čovek koji je išao okolo sa tvrdnjom da je On poslat od Boga i da je bio Sin Božiji, i da je Bog opravdavao Svoju obećanu Reč za taj dan, od Njega, i da su oni imali neki razlog da sumnjaju u To. Teolozi, to su bili! Primitite bila je to patetična stvar, to je bilo stvarno patetično, jer ti teolozi

bi verovali To da Bog nije oslepeo njihove oči. Biblija je tako rekla.

19 I da li ste znali da je On obećao da će On ponovo oslepeti njihove oči danas, da oni To ne bi videli? Oni će biti „žestoki, visoko obrazovani, skloni zadovoljstvima više nego Bogu, rušioci mira, lažni optuživači, neumereni, preziraće one koji su dobri, imajući formu pobožnosti, ali će se odreći njene Moći.“ Tačno ponovo vraćeno obećanje. I vi teško da ne možete da osećate samo žalost za ljude, i njihove oslepljene oči do danas. Sa Pismima kojima je Bog obećao da će doći upravo u ovom danu, u ovom satu, mi gledamo upravo na to i bdimo. I onda ljudi gledaju, odmahujući svojim glavama i odlazeći govore, „Ja to ne vidim.“ To je patetična stvar, ali ipak Pisma moraju da se ispune. To mora biti tako.

20 Tako su ovi apostoli izabrani od Boga. Da li ste primetili da je Isus rekao, „Pre postanka sveta,“ On ih je izabrao, i oni su bili određeno seme Božije. Zbog toga kada su nevolje došle, i ljudi izgledali kao da imaju Isusa u uglu, na pitanje, to nije bilo pitanje za njih. Oni to nisu mogli razumeti, ali oni su bili odlučni da ne poznaju ništa drugo osim Njega. „Ti jedino imaš Reč Života.“ I oni su bili odlučni da ostanu sa Time, jer su oni bili određeni za tu službu.

21 Tako je i danas, ti ljudi i žene, koji su određeni za Večni Život, doći će do Večnog Života. „I svi koje mi je Otac dao doći će k Meni.“ To je Njegova Reč, i to ne možete izneveriti. To je Reč Božija.

22 I mi sada vidimo te učenike, koji su imali veliki skup toga dana, napolju na velikom polju na obronku planine. I Isus im je rekao, „Idite sada napred preko mora, ispred Mene.“ I On je otišao gore na planinu, sam, da se moli. I ovi učenici, posle susreta sa prijateljima, mogu da zamislim kako su se osećali.

23 Zato što, sresti prijatelje, imati deo sa prijateljima; upravo u vreme kada se upoznate, i onda treba da kažete, zbogom. I to je uvek nekako bolno u srcu za mene, preko zemlje, oko sveta, bilo je susretanja prijatelja i potom ostavljanja, znajući da ih je mnogo

koje nećete videti više sve dok se ne sretnete na Sudu. To je neka vrsta tužnog posla.

24 Mogu da zamislim brod, sa lukom sa njega gurnut na obalu. I mora biti Simon Petar, sa jakim mišićavim rukama i ramenima, koji je gurnuo i okrenuo brod i izveo ga na more. I oni su svi mahali za doviđenja onima na obali. I oni su vikali, „Vratite se ponovo i dovedite Gospodara ovamo da nas vidi! Dođite imajte još jedno probuđenje i reprizu; bili smo tako blagosloveni danas!“ I novi prijatelji mašu. I on se popeo preko ostalih učenika, i seo verovatno pored svog brata, Andrije, i uzeo vesla.

25 A brodovi su tada bili pokretani ili vetrom ili veslima kojima su oni veslali. I možda bi oni sedeli po dvojica u brodu, dvojica sa strane, i oni bi ... ili dvojica na jednom sedištu, radije, možda šest ili osam veslačkih mesta. Oni bi veslali istovremeno, i na taj način su mogli držati brod i njegovu kobilicu kada je bila oluja. Onda, kada vetrovi duvaju normalno, oni bi mogli izdići jedro i jedriti.

26 Mora da je bilo vrelo popodne, iz pogleda na Pismo baš pre ovog događaja, i tako mora da je bilo pravo tiho, sunčano, vrelo popodne. Sunce je zalazilo. I oni, kako su veslali, i okrenuli se odrešeni i mahali za doviđenja narodu, „Nadamo se da ćemo se nekada ponovo videti,“ dok su kretali na more. I zalazak sunca, i večernji sumrak, i onda kasnije spustila se tama.

27 I mora da su postigli dosta dobru brzinu veslanjem, to je težak posao kada ta velika teška vesla spuste u more. I većina od njih su bili ribari, i veliki i jaki ljudi, naviknuti na more. I tako oni su očekivali da Isus ubrzo uđe u brod, i da ih sledi. Zašto, oni su se našli tamo, i oni mora da su pomalo plovili uz obalu; način na koji pokrenete vaš brod, i onda se otpustite.

28 Možda je mladi Jovan morao biti prvi da govori, jer je bio najmlađi u grupi. I mora biti da je on taj koji je rekao, „Postajem po malo umoran. Hajde da malo pristanemo. Sačekajmo, ne moramo da žurimo. On još nije krenuo, tako da možemo dobro sačekati malo i udahnuti dobro vazduh.“

29 I dok je sedeo tamo sa blago pognutom glavom, mora da je otpočeo sastanak svedočanstva. I to je ono o čemu želim da govorim. Mora da se on podigao prvi, i rekao, „Braćo, bez obzira šta ljudi govore i koliko svi sumnjaju, ja sam sada potpuno siguran, posle onoga danas, da ne sledimo varalicu. Mi ne sledimo ništa manjeg od Boga, jer ni jedan čovek ne može uraditi šta je On uradio danas ukoliko nije Bog. Vi znate, kada je On uzeo te hlebove i prelomio ih, i nahranio tih pet hiljada tamo, to mi je najneverovatnija stvar. Do danas je moglo biti pitanja,“ sada ja samo ponavljam njegovo svedočanstvo kao što je bilo, „sada je to došlo na mesto.“

30 Reče, „Mogu da se setim godinama unazad. Živeo sam dole blizu Jordana. I mogu da se setim, kao mali dečak, kako je moja lepa, Jevrejska mati običavala da me podigne, popodne, i da me stavi u krilo i ljulja, napolju na tremu, kada su makovi cvetali duž obala Jordana. I ona je običavala da gleda preko prema pustinji, iz koje je naš narod doveden, kroz tu pustinju. Pričala mi je priče iz Biblije. Jedna od većih priča koje se sećam, bila je o ženi Sunamki kada je njen mali dečak umro, i prorok je podigao ponovo ovog malog dečaka iz smrti. To je bila uzbudljiva priča.“

31 „Ali jedna od najuzbudljivijih priča, i moja majka bi mi pričala, govorila bi, 'Sada, Jovane, ti si samo mali dečak; ali ja želim da zapamtiš, kako odrastaš, da je veliki Jehova doveo naš narod iz Egipta, i mi smo došli kroz tu divljinu preko puta te reke tamo. I sve za četrdeset godina, oni su putovali u toj divljini, bez mesta da nabave odeću, i bez mesta za jelo. Padala je kiša od hleba sa Nebesa, svake noći, Bog je hranio svoj narod u toj divljini, jer su oni bili na službenoj dužnosti, sledeći velikog Jehovu. I sada, jednoga dana Jehova će se načiniti telom ovde na zemlji, u obliku Čoveka, On će se zvati Pomazanik, Mesija.“

32 „I sećam se,“ govorio bi, „kao mali dečak, kako je taj moj mali dečaćki um to shvatao, pokušavao da shvati, 'Kako je Bog hranio sve njih, dva i po miliona ljudi, u toj divljini? Kako je nabavio sav hleb?' I običavao sam da pitam mamu, 'Mama, da li On ima – ima li Jehova veliku gomilu peći tamo gore na nebu, i da

li bi On ispekao sav hleb, i žurio noću dole i stavljao ga napolje na zemlju za narod, i Jehovino veliko nebo je puno peći?' Ona bi govorila, 'Ne sine, ti si premlad da bi razumeo. Vidiš, Jehova je stvaralac. Njemu nisu potrebne peći. On samo govori, i Njegova Reč se ostvaruje kada On govori. On je veliki Jehova, i on je to samo izgovorio. I Anđeli su to dostavili dole na zemlju, za narod.'"

33 „I danas, kada sam video Njega da stoji tamo, da li ste primetili izraz na Njegovom licu? Nije bilo sumnje u Njegovom umu. Popeo sam se iza kamena, i posmatrao Ga kako je On uzeo taj hleb i prelomio ga, i predao ga ... Njegovim pomagačima, nama, da podelimo to narodu. I onda kada je On posegnuo da ga prelomi ponovo, hleb je ponovo bio ceo. I On je to radio stotinama puta, sve dok svako nije bio ispunjen, i tamo su bile podignute korpe, pune. Ja znam da to ne može biti manje od Jehove, zato što se On ponašao kao što je radio i Jehova. Samo Jehova može da stvara. I ja znam da taj čovek nije varalica. Postoji samo jedan Stvoritelj, i to je Jehova. I sada, od svih stvari koje sam video, to me je zadovoljilo.“

34 „Sada želim da znate da je moje srce u potpunosti predano, i ja verujem potpuno da On nije samo prorok. On jeste prorok, ali On je više od proroka. On nije ništa manje od Jehove Boga koji prebiva među nama, jer On je stvorio hleb, i On je imao Jehovine manire. Nije čudo da On može reći, 'Ako Ja ne činim dela Moga Oca, ne verujte mi, ali ako činim dela Moga Oca i ne verujete mi, verujte delima, jer ona svedoče za Mene i govore Ko sam Ja.' Izgledalo je da je narod mogao lako, videti to.“

35 I Jovan je bio zadovoljan da je On bio Mesija, jedan za kojeg je rekao, „Sin nam se rodi, i nazvaće se Savetnik, Princ Mira, Moćni Bog, Večni Otac.“ I Jovan je bio zadovoljan zbog onog što je video. Mladi momak daje svoje svedočanstvo.

36 Otprilike u to vreme, Simon Petar je rekao, „Dobro, sada, samo trenutak. Ako ćemo imati sastanak svedočanstava, želeo bih nešto da kažem. Vi znate, ja sam bio jako sumnjičav oko cele stvari, kada je Andrija moj brat, koji je pratio probuđenje proroka Jovana, koji je svedočio da Mesija dolazi i da će Ga on predstaviti.

I bio sam malo sumnjičav prema tome šta mi je Andrija govorio, jer sam čuo razne priče o Mesiji i svašta drugo.“

37 „Ali svi se vi braćo sećate mog starog tate. Njegovo ime bilo je Jona. I sećate ga se, kako je on bio istinit pouzdan verni. Kako mogu da se setim majke i tate, i svih nas, dok smo ribarili za život, i ne bismo uhvatili ni jednu ribu; trebali smo hleb, i kako bi se našli na podu i molili Bogu; 'Daj nam današnji ulov, Bože, da bi bili u mogućnosti da prodamo našu ribu, i platimo naše dugove, imali hrane da jedemo.' I kako bismo izašli na more, u oluju, i usudili se da se suočimo sa tim olujama.“

38 „I tata, mogu da vidim njegovu sedu kosu kako pada niz njegova leđa, kako je seo jednoga dana na konopce za sakupljanje mreže i jedara u čamcu i pričao mi, govorio je, 'Simone, ti si moj najstariji sin. Ti znaš, da sam ja uvek verovao, Simone, da ću videti Mesiju. Naš narod ga traži još od Edena. I mi smo sigurni da On dolazi, bez obzira koliko još. To je bilo pre četiri hiljade godina, kažeš ti. Ali ja verujem da će Mesija doći. I svaki Jevrej je verovao da će on videti Mesiju u svojoj generaciji. Nadam se da ću Ga videti u mojoj generaciji. Ali izgleda, da starim, moram prestati sa morem, imajući moje bolove i patnje, verovatno Ga neću videti u mojem vremenu. A možda ti hoćeš, moj sine.“

39 „I ja želim da te obučim Pismima. Sine, pre nego što se Mesija uzdigne na scenu, dešavaće se svašta, svakakve lažne stvari, jer Satana će to raditi da uništi uticaj pravog Mesije kada On dođe.“ To je bilo na taj način, i još uvek je na taj način.

40 I tada smo saznali, rekao je, „Sećam se da me je zagrlio, i rekao, 'Sine, postoji samo jedan način na koji ćeš moći da prepoznaš Mesiju. Sada imali smo stotine godina bez ijednog proroka. Malahija je bio naš poslednji prorok. To je bilo pre četiri stotine godina, da nismo imali proroka. Ali seti se, Mojsije nam je rekao, u Pismima, da kada Mesija dođe, On će biti prorok, kada On stane na scenu. Mi Jevreji naučeni smo da verujemo proroku. I Mesijin boravak na svetu je izgovorena Reč Božija, koju nam je On obećao. I Reč uvek dolazi proroku, i prorok dokazuje Reč. Nemoj to nikada zaboraviti, sine! Mogu ustati mnoge velike stvari,

može biti mnogo entuzijazma i velikih stvari. Ali zapamti, Mesija će biti prorok, jer mi znamo da Bog nikada ne menja svoj način, i On je rekao da će Mesija biti prorok. Tako zapamti, sine, proroci su oni koji imaju Reč Gospodnju. I kada Mesija dođe on će biti prorok!“

41 „Još uvek mogu da osetim njegovu ruku,“ reče Simon, „kako me je zagrlio. I Andrija je stajao tamo prao je mrežu, tada. Sećaš li se Andrija?“

„Da, Simone, sećam se toga.“

42 „I Andrija je pokušavao da mi kaže da je ovaj Jovan bio prorok. Imao sam da radim druge stvari, trebalo je da prodam ribu i nešto. Tako otac je već godinama bio mrtav, ali ja sam stalno imao to na umu; tata je rekao, 'Taj Mesija će biti prorok prepoznatljiv po Pismima, ne zaboravi to, jer to je izgovorena Reč Božija. I Reč je uvek, stalno dolazila prorocima, koji su je prepoznavali, i manifestovali ono što je bilo obećano za to doba.“

43 I sada Simon, „Jednog dana,“ reče, on reče, „vi znate da me je Andrija pozvao da pođem na sastanak. I pošao sam tamo na sastanak gde je taj Drug, Isus, bio. I čuo sam svakakve glasine. Tamo je bio Isus uzdignut, pre Njega, to je obećavalo da će biti nešto veliko, predvodio je četiri stotine napolje i svi su oni propali, i tako dalje. Pomislio sam to je samo još jedan od te vrste, sa nekim načinom velikog entuzijazma nekog probuđenja, ili neke velike denominacije koju su hteli da načine. Ali jednog dana pomislio sam, poći ću ovamo sa Andrijom, moj brate.“

44 I mogu da zamislim, otprilike to vreme, brod je počeo da se ljulja. Neko je počeo da viče, i on je rekao, „Sedi dole! Ne ljuljaj čamac. Sačekaj malo. Sedi mirno.“

45 I on je rekao, „Znate, kada sa otišao tamo i hodao ispred Njegovog lica, po prvi put, On me je pogledao pravo u oči i rekao mi kako se zovem. Nikada me pre nije video. Ne samo da me je On znao, nego je znao tog mog pobožnog starog oca, koji me je naučio Pismima. I znao sam da je To bio Mesija. To je leglo meni, upravo tamo. To je bilo. To je učinilo to pravim za mene.“

46 Mora biti da je Filip rekao, „Mogu li da kažem reč ovde?“ Sad je on rekao, "Brate Natanael, ne dozvoli da te ovo povredi; jer ti znaš da smo proučavali svitke godinama i godinama, kakav će biti Mesija. Ali kada Ga videh da to radi, otišao sam i doveo mog prijatelja ovde, Natanaela. I kada je on došao ovamo ...“

Natanael reče, „Pusti da ja kažem. Pusti da ja kažem.“

47 Oh, znate, ima nešto o Isusu kada je On uradio nešto za tebe, ti prosto ne možeš, teško da stojiš mirno, ti moraš to da kažeš, sam. Nije li to tačno? To je nešto stvarno, ti samo ideš da to kažeš. Kada me je On ispunio sa Svetim Duhom, ja želim da pričam o tome. Želim da neko zna o tome. Ne da neko drugi kaže; želim da to kažem, lično.

48 I zamislite samo, Natanael se oduševio i rekao, „Znate voleo bih da ovo kažem. Malo sam sumnjao u tebe, Filipe, kada si mi rekao. Pitao sam te, 'Može li išta dobro doći iz Nazareta?' I ti si mi dao najbolji odgovor koji neki čovek može imati, 'Dođi i vidi.'“ To čini dobro danas. To je tačno. Ne ostajte kod kuće da kritikujete. Dođite, pronađite za sebe, vidite.“ Rekao sam, „Može li nešto dobro doći iz Nazareta?' Rekao si, 'Dođi i uveri se.' I ti znaš šta si mi rekao.“

49 „I kada sam došao u Njegovu prisutnost, On mi je rekao da sam ja jedan Jevrej, jedan Izraelac, i častan čovek, poznao sam to.“

50 „Ali čudio sam se, 'Kako to može biti?' Izgledao je kao običan čovek. Očekivao sam da Mesija dođe dole zlatnim prolazima sa Neba, pravo dole u glavnu denominaciju ovde, u Jerusalimu, istupi i kaže, 'Kajafa, stigao sam.' Ali oni su otkrili, On je došao iz Nazareta, iz siromašne porodice; i sa stvarno takvim imenom iza Njega, kao 'jednoVanbračno dete.' Ovde je On stajao, obučen u običnu odeću, ne kao sveštenik ili neko, samo običan čovek. I ja sam pomislio, kako sam došao ovamo, 'Kako to može biti Mesija? Jedna stara haljina na Njemu, On je nosio otkad je On postao mladić, i ovde ta ista haljina na Njemu; i Njegova kosa puštena niz Njegova leđa. Kao običan čovek na ulici. “

51 „I On me je pogledao u lice i rekao, 'Pre nego te pozva Filip bio si pod drvetom, Video sam te.' To je sredilo to za mene. Znao sam, po Reči, to je bio Mesija. To je bio On.“

52 I mora da se čamac protresao, i sastanak svedočanstava se nastavio. Oh, kakvo divno vreme su oni imali, tamo napolju na moru, imajući tako dobar provod.

53 Andrija je rekao, „Želeo bih da kažem nešto što me je zbunjivalo neko vreme. Sećate se kada smo išli dole u Jerihon? On je rekao, 'Mi moramo ići gore; Imam potrebu da idem kroz Samariju.' Tako, On je otišao u Samariju i tamo u gradu Siharu, kada nas je sve poslao da kupimo namirnice preko u gradu.“

54 „Oh, da, dobro se sećam, toga!“ Svi oni, „Da, da!“ Čamac se ljuljao, svi su imali divna svedočanstva pošto se probuđenje završilo. Tako su oni imali taj sastanak svedočanstava.

55 I on je rekao, „Da, i vi se sećate mi smo se približili, i na naše iznenađenje, videli smo našeg Učitelja da razgovara sa obeleženom prostitutkom. 'Uh, uh,' pomislili smo, 'to nije dobro. Pogledajte Ga tamo napolju kako razgovara sa tom mladom ženom.' I otpustio nas je, i ovde je On napolju i sedi sa tom ozloglašenom ženom. Setite se, mi smo stajali odmah iza u žbunju, i slušali smo njihov razgovor.“

56 „I čuli smo Ga da joj govori, 'Ženo, idi i zovi svoga muža i dođi ovamo.“

57 „I mi smo rekli, 'Dobro, možda smo mi pogrešili, možda je žena bila legitimno udata.“

58 „I ona Ga je pogledala nazad u lice, i rekla, 'Gospodine, ja nemam muža.“

59 „Sećate li se kako su naša srca izneverila? Naš veliki Mesija u kojeg smo imali poverenje, ovde je bio uhvaćen u laži, unakrsna vatra, jer On je rekao, 'zovi svoga muža,' i ona je posvedočila da ona nema muža. Sada to je Njemu uzvraćeno. Setite se kako smo mi bili iznenađeni, i ostali bez daha.“

„Da, sećam se toga.“

60 „I onda sećate se sledećih reči? On je rekao, 'Ti si rekla istinu, jer imala si pet, i sad koga imaš nije tvoj.' Oh, sećate li se

sastanka svedočanstva iza žbunja? Moj!“ Vidite vi Ga ne možete saterati u ćošak. On je Bog. „Oh,“ Simon je rekao, „to samo ...“ Andrija je rekao, „To je poravnalo to za mene.“

61 Bartolomej je rekao, „Sačekajte, želeo bih da izreknem svedočanstvo. Mogu li to uraditi, braćo?“

62 „Oh dobro, pretpostavljam da možeš, imamo dosta vremena. On još nije došao, tako da ćemo napraviti nekoliko zaveslaja. Hajde napred, Bartolomeju, ti svedoči.“

63 „Dobro, jedna od većih stvari za mene. Vi se sećate naše sestre dole u Jerihonu, po imenu Rebeka?“

„Da.“

„I njenog muža koji je vodio restoran tamo.“

„Uh –huh.“

64 „I on je bio poslovni čovek, i njegovo ime bilo je Zakej.“

„Da, da, dobro ga se sećam.“

65 „Sećate se ona je bila jedna od naših sestara. Ona je verovala Gospoda, i bila je jako uplašena da će Zakej sve propustiti bez prihvatanja Isusa. I oh, Zakej je bio jako dobar prijatelj sa tamošnjim sveštenikom. I tako ona se molila da se nešto dogodi da se njegove oči otvore, i da on prepozna da je ovo bio Gospodar, koji je bio dokazan Rečju Božijom, i načinjen telom među nama. I mi smo pokušavali da joj kažemo ... kažemo njemu o tome kako je taj Isus iz Nazareta znao tajne srca, pokazujući da je On bio Reč, jer Reč raspoznaje misli srca.“

66 „'Gluposti,' rekao je, 'Ja verujem svešteniku. Ono što sveštenik kaže dovoljno je dobro za mene.' Zato što je pripadao svim redovima u gradu, Kivancima i svemu ostalom, vi znate, tako težak način za njega da to ostavi. Tako Rebeka nas je sve zamolila da se molimo, da molimo. I svaki put kada bismo došli do teme On je bio prorok, on bi govorio 'Gluposti! Sveštenici govore, On je Belzebub. On je Đavo. On radi sa snagom Đavola. I On je samo mentalni telepata. To je sve što ima o tome. Nema ništa u tome. Tako nema takve stvari u ovom danu; nismo imali proroke stotinama godina. I kako može taj Momak, čak bez članske karte,

kako može On uopšte biti prorok? Oh, nema načina da je On tako nešto!“

67 „Ali vi znate, Rebeka njegova žena, je istrajavala i molila se. I jednog jutra kada je Isus dolazio u grad, dobro, tada smo saznali, Rebeka nam je rekla da je Zakej otišao napolje na ulicu, da vidi Njega. Tako on nije verovao da je On prorok, tako da je rekao, 'Samo ću Ga dobro pogledati.' Kako nam je sutradan svedočio u restoranu dok je jeo. Popeo se tako na smokvino drvo i rekao, 'Znaš samo ću se prikriti ovde gore tako da me On neće moći videti. Ja sam mali čovek, svakako, veoma nizak, i ne mogu Ga videti tamo dole, u gužvi, tako da ću se samo popeti ovde na drvo.' I došao je gde se sreću dve grane, i tamo seo, pored tih grana.“

68 To je upravo dobro mesto da sednete i proučite to ponovo. To je gde se sreću dva puta, vaš i Božiji; vaše ideje. To je dobra stvar razmisliti o tome.

69 „Tako da je on rekao, 'Znaš šta, On mora da je prorok. On bi mogao biti. Može biti da sam ja pogrešio. Tako reći ću vam, dobro ću Ga pogledati, i On me neće znati. Tako da ću uzeti svo lišće i privući ga ovako, oko sebe, i prikriti se tako da me On uopšte neće čak ni videti. I gledaću Ga kada On bude prolazio. I ako On ne bude izgledao kao prava osoba, daću Mu delić svoga uma, sedeći ovde gore na ovom drvetu.' Tako je on posmatrao, i imao list tako da se mogao izdići gore i videti Ga kada se pojavi iza ćoška.“

70 „I kad se On pojavio iza ćoška, hodajući niz ulicu, vi znate, gledajući sa jedne na drugu stranu, i učenici koji govore, 'Pomeri se. Žao mi je.' A ljudi sa bolesnom decom i stvarima. 'Žao mi je, Učitelj je strašno umoran; ta velika služba od prošle večeri. I gospodine, hoćete li molim vas stati sa strane i propustiti Ga da prođe. Dobro, On se probija do grada, hoćete li molim stati sa strane?' A Zakej sedi gore na drvetu, gledajući dole na Njega.“

71 „I Isus je upravo došao do drveta, zaustavio se, pogledao gore i rekao, 'Zakeju, siđi odatle dole. Idem danas kući sa tobom na ručak.' To je utvrdilo to za mene. On je znao da je on bio tamo gore, i znao je njegovo ime, šta je on bio. To je utvrdilo to. Za

mene je to bio Mesija. Da, gospodine. Zato što smo znali da će Mesija to raditi. Naravno. Tako On je trebalo da ode kući sa njim, rekao je, tog dana na ručak. Kako je to značajno vreme bilo. Sećamo se toga.“

72 Znači mora da je to bilo otprilike u to vreme, sastanak svedočanstava je trajao. Vi znate, ti apostoli tamo napolju na moru, svedoče, to mora da je bilo negde u noćnoj tami, tamo gore na severu zemlje, da se Sotona pokrenuo gore preko brda i pogledao dole. Pogledao je na taj sastanak svedočanstava, i saznao da su oni otišli bez Njega. To je bila njegova šansa.

73 Vidite, ja mislim da se scena vratila ponovo, ponovila se. Oni su imali, u oduševljenju probuđenja, otišli su bez Njega. I verujem da je to mnogo toga šta nam se dešava danas, da u ovom času zbrke, i posle ovog velikog probuđenja pošto smo svedočili. To je prohujalo oko sveta. Svaka nacija je imala izgrađene, goruće vatre probuđenja; velike službe isceljenja, ljudi primaju Svetog duha, po desetine hiljada puta hiljade. I u tom oduševljenju, kao ti učenici svedočeći šta je On uradio, „i oh, videli smo On radi *ovo*, i videli smo On radi *to*,“ verujem mi smo krenuli kao oni, bez Njega.

74 Mi smo otišli sa velikih važnih prilika koje nam je probuđenje pružilo. Skrenuli smo na povoljne prilike za pravljenjem mnogo novca, crkava, građenjem većih zgrada, velikih milionsko-dolarskih mesta, velikih škola, obrazovnih sistema, radili naš denominacijski rast. I onda imajući naše komunističke programe, antikomunističke, to je sve o čemu možemo danas razgovarati. I prva stvar koju znate, Sotona nas je video na našim antikomunističkim programima, na našim velikim denominacijskim programima, i na našim „milion više,“ i tako dalje, kako oni imaju.

75 I mi smo otišli bez starinskih molitvenih sastanaka i krštenje Duhom Svetim se vraćalo, sve dok je vatra malo gorela. Možete vapiti, pokušavati da dovedete ljude pred oltar i oni samo dođu gore kao da su već gotovo mrtvi, suša dolazi. I onda zamolite sveštenike da se mole sa njima, „Oh, zbog čega me je zamolio?“ I

oni siđu tamo dole, a vi teško da možete doći do njih. I oni će stajati tamo za nekoliko minuta, pogledati u vas, i vratiti se nazad na svoja mesta. Za mene, vatra je otišla napolje! Nešto se desilo. Slušajte! Ono što mi trebamo je probuđenje, ti grešnici, gledajući na Hrista, pokajani, trče do oltara sa podignutim rukama, vrišteći za milost, i cela crkva je u plamenu vatre, sa slavom Božijom.

76 Naše oduševljenje za prilikama da načinimo da naše denominacije rastu, gradili smo veće škole da obrazujemo naše sveštenike, i pošaljemo ih dalje od Boga nego što su oni bili na početku. Bog se ne spoznaje obrazovanjem. On se ne spoznaje teologijom. Bog se spoznaje verom. Vi ne možete objasniti Boga. On je iznad objašnjenja.

77 Gledajte šta je to uradilo nama Pentakostalnom narodu, koji smo bili pentakost. Naše žene su odsekle svoju kosu; našminkale se. Naši muškarci to dozvoljavaju. Naši sveštenici dozvoljavaju to. Oni se boje da kažu nešto o tome. Crkva će ih isključiti ako oni to urade. Oh, ako nam nije potrebno veliko spremanje, od uspravne propovedaonice do podruma. To je sramota. To je ponižavajuće.

78 Ne tako davno, neki ljudi su došli kod mene, i rekli, „Brate Branham, ljudi te vole.“ Ali su rekli, „Ti uvek višeš na njih, višeš na žene, što imaju kratku kosu i takve stvari.“

Rekao sam, „Biblija kaže da je to ponižavajuće za nju da je ima.“

79 Ona obeščašćuje svoga muža kada to uradi. I to je apsolutni znak da ste se odvojili od Boga. Setite se, Samsonovog slučaja, duga kosa je bila Nazarejski znak da se on odvojio od sveta, u Božiji svet. I kada vi odsećete svoju kosu, žene, vi poričete da ste Nazarejski znak. Vi ste došli u Hollywood umesto nazad ka Bibliji. Biblija je rekla, „Neka budu neobrijani.“ Vidite to je sramota, a sveštenici ne govore ništa o tome.

80 Taj čovek mi je rekao, „Zašto ne ostaviš te žene miru?“ Rekao je, „One te gledaju kao proroka.“

Rekao sam, „Ja nisam nikada rekao da sam prorok.“

81 Rekao je, „One te poštuju kao takvog. Nauči ih kako da prime duhovne darove i rade nešto. Ti treba da ih naučiš velikim stvarima, važnim stvarima.“

82 Rekao sam, „Kako mogu da ih naučim algebri kada one neće da nauče čak ni njihovu ABC-du, o tome kako da žive pristojno? Kako ćete to uraditi? Da, idite do prve stvari.“

83 Godinu za godinom, prolazeći nacijom, i to postaje vremenom sve gore. Ima negde nešto što je pogrešno, to nije sa Reči. Nije čudo da ne možemo imati goruće oživljavajuće vatre. Potrebno nam je vreme za spremanje kuće. Bog to nikada neće uraditi sve dok se ne vratimo nazad. Potrebno nam je vreme za spremanje kuće.

84 I vi muškarci, dopustićete vašim ženama da rade takve stvari, nose šortseve! One nisu Metodisti, Baptisti. To su Pentakostanci to je tačno, „obličje pobožnosti, Laodikejsko Crkveno Doba, mlaka (ravnodušna),“ Pentakost po imenu, to je sve. Pentakost nije ime, to je iskustvo krštenja Duhom Svetim, to čisti narod gore. Nije čudo da ne možemo imati službe isceljenja i stvari, nešto je negde pošlo pogrešno. To je Sotona, video nas je da pokušavamo da...

85 „Dobro, recimo bilo šta o tome, oni će promeniti njihovo članstvo.“

86 Zapamtite vi ne mazite hrišćane. Hrišćani su neuglašeni. To su ljudi i žene Božije koji stoje za Boga, bez obzira šta bilo ko drugi ima da kaže. Ne morate da ih molite i ubeđujete, mirišete ih i tetošite. To je rasadnik, hibridne biljke, to nije dobro uopšte, oni nikada neće ništa proizvesti.

87 Podseća me, kao jedan ... Uskoro je vreme pravljenja gnezda. Primetio sam danas male ptice, tamo, male vrapce kako slažu slamu u svoja gnezda. Neće proći mnogo do njihovog gnežđenja, da bi izlegli svoja mala jaja. Vi znate, mala ptica može imati gnezdo sa jajima, i ona može sedeti na njima, i ona ih okreće svakih nekoliko minuta; ona ih okreće svojim malim nožicama, i sedi tamo. Sada, ako ona ostavi jaja da se ohlade, pošto su već

jednom bila ugrejana, ona se neće izleći. I ona jednostavno odleti i napuni usta hranom, pravo nazad na njih ponovo.

88 I vi znate, da stara majka ptica, može da sedi tamo na tim jajima, i da ih okreće svaka dva minuta, i ne ... iako žrtvuje da posti sve dok ne oslabi da ne može da ustane sa gnezda. Ali ukoliko bi majka ptica bila tada u kontaktu sa mužjakom, ta se jaja neće izleći. Ona će ležati u gnezdu i trunuti.

89 Ako je ikada postojalo vreme da je Pentakost trebalo da bude sa Mužem, Isusom Hristom; jer ništa nismo dobili osim gnezda punog trulih jaja, poričući Veru, ulazeći u Ekumenski Koncil, i nazivajući to velikim stvarima, sedeti pored pape, i govoriti „to je duhovno.“ Šta se događa u svetu, vi Pentakostalni narode? Zar ne znate da Biblija govori da će se te stvari događati? I mi se bunimo jer Metodisti i Baptisti dolaze unuta, i onda sve ostale stvari kao to. Zar ne shvatate da kad uspavana devica dođe da kupi Ulje, to je upravo čas kada Mladoženja dolazi? I oni nisu dobili Ulje! Vi znate, da će uznesenje doći tako tajno i otići, jednom u ovom vremenu, nećete ni znati da se događa. Nestaće i vi ćete se pitati šta se dogodilo.

90 Kao Jovan što je došao na zemlju. I oni su Mu rekli, rekli su, „Dobro, Biblija je rekla, Ilija mora doći prvo.“ On im je odgovorio, „On je već došao, i vi to niste znali.“

91 Tako će i biti, jednoga dana će reći, „Mislio sam da to treba da se desi pre perioda patnji. Mislio sam da Uznesenje treba da se dogodi. Reči mogu da se vrate, 'To se već dogodilo i vi to niste znali.'“ Uh-huh. Može biti kasnije nego što mislite. Oh, probudi se crkvo! Bolje da to prekinem; nikada nisam došao ovamo sa doktrinom, samo sam mislio da ću u to udariti samo da biste to mogli imati na strani.

92 Seti se, brate, Sotona je video ove velike programe, jedna crkva pokušava da nadmaši drugu, jedna denominacija pokušava da nadmaši drugu, pleveći napolje svu neobrazovanost i treba da obave psihološki test, imaju psihologa da ispita čoveka pre nego što ode na službena polja. Pentakost! No to nisu Presbiterijani, to

je Pentakost. Psihički test se zahteva za određenu grupu Pentakostalaca, veliku grupu, pre nego što misionari zauzmu polje.

93 Šta ako su oni imali takav test? Oni su imali test. To je u početku bio pentakostalni test, kada su čekali u gornjoj sobi dok tamo nije došla Vatra sa Visine i Sila Božija. To je bio test.

94 Ne neki rečiti, polupijani psiholog koji stoji tamo pokušavajući da vam učini um malo uzbuđenim, ili nešto, govoreći, „Vi ste svi potpuno ne završeni.“ Kada to dokazuje da je čovek koji je ekstremno duhovan nervozan, on mora biti u takvom stanju da uđe u To. Tako tu ste, vidite, samo i zabrljati to šta je Bog pokušavao da uradi godinama, i vraćati se pravo nazad okolo sa njihovim programima i njihovim velikim ...

95 Oni su oduševljeni kada vide mnoštvo ljudi okupljenih zajedno. Govore, „Ako mogu da ih načinim sve sastavljene! Ako mogu da ih načinim sve Jedinstvom! Ako mogu sve da ih načinim Metodistima!“ Metodista pokušava da ih sve načini Metodistima, Baptista pokušava da ih sve načini Baptistima, Pentakostalac sve Pentakostalcima! Oh, vi ne možete učiniti ništa u vezi toga, Bog ih je odredio od postanka sveta. Mi treba da propovedamo Evanđelje. To je sve. Ali, naši veliki programi, mi smo otišli bez te Vatre. Mi smo otišli i načinili našu domaću vatru, kao što je i bilo.

96 I naš komunizam, sada mi smo tako uplašeni, komunizam je određen, „Šta će se dogoditi?“ Ali, vi znate, velika stvar nije komunizam. Dozvolite da vam kažem to sada, ja se ne bojim komunizma.

97 Ali, čega se bojim, vi Pentakostanci, ovaj Ekumenski koncil će vas uzeti. To je to. To će načiniti znak zveri, i vi ćete morati da uđete u to. Zato što ste organizacija, vi morate ući ili izaći. To je to, i svaka dobra, osetljiva duhovna osoba to zna. Potrebno nam je svedočanstvo na moru, pronalazimo ga sad. I naši pentakostanci to samo gutaju, udicu, konac, i visak, „Kako će to biti velika stvar.“ Kada, Metodisti, Prezbiteri, Luterani, crkva Hristova, i Pentakostanci, vi ćete morati da se odreknete vaše velike apostolske doktrine, da bi bili tamo. Oni će morati da urade isto.

Nećete imati šta da radite unutar toga. To je sve sjedinjeno sa Rimom, upravo tako kako je bilo dokazano. Pismo je tako reklo.

98 Šta je sa propovednicima koji su dozvolili da ove stvari dođu u ovo stanje, bez da su upozorili narod? Bog će to zahtevati iz njihovih ruku. Upravo u ovo vreme nevolja, oni su bili u nevolji, bili su. Komunizam se ne postavlja unutra; to je Ekumenski koncil koji će progutati celu gomilu. I setite se, kada kažete, „Kada se dogodi,“ tada je već suviše kasno, učinili ste to uzeli znak zveri. Tada pripadate tome.

99 Bolje da odete gde možete daleko od toga sada, da, gospodine, budi zapečaćen u Kraljevstvu Božijem. Telo Hristovo je mistično Telo Hristovo, koje je kršteno u To Duhom Svetim; a ne pridruženo u To, uzeto u To, nagovoren u To, govori jezicima u To, povikuje u To. Vi ste rođeni u To, Duhom Svetim. To je tačno. Naravno.

100 Primećujemo sada te stvari, nevolje dolaze odjednom. Oh, Đavo je pogledao preko i rekao, „Uh-huh, oni su svi otišli na zlovolju, oni tamo samo skaču gore dole, vičući, imajući veliko vreme. Znae šta, upravo sada je moje vreme da ih potopim. Izjednačiću se sa njima sada.“

101 Tako se on uzdigao iznad brda i počeo da duva svoj otrovni dah, huu, „Dani čuda su prošli. Posle svega, verujem da je ovaj narod samo nervozan. Mislim da bi trebalo da imaju jedan mentalni test pre nego što zauzmu strana polja.“ Pentakostalci! Uh-huh. Vidite, njegov otrovni dah ubija Svet, „Oh, ja mislim da je to nešto drugo, ja verujem to...“ Vraćanje pravo nazad kao što su i ostale denominacije uradile, to je tačno put kojim hodaju. Oni će, to ubija to. Onog trena kada to organizujete, to ubija to. Tako je uvek bilo. Uvek će i biti. To nikada neće ustati ponovo. To nikada nije bilo poznato u istoriji. U ovom Laodikejskom Crkvenom dobu, Hrist je bio izvan crkve, kucajući, pokušavajući da uđe unutra. I oni To ne mogu da podnesu. Oni To ne mogu da slušaju. Sada pronalazimo, čas u kojem živimo, nevolja se postavlja unutra.

102 I tada smo počeli da otkrivamo, čuda se ne događaju više, kao što su pre bila. Bolesni odlaze kući bolesni. To nije zbog Boga. To je zbog nedostatka probuđenja među narodom. Tamo nema probuđenja. Oni sede i slušaju, i idu kući, govoreći, „Dobro, pretpostavljam da je to bilo prilično dobro. Uh-huh.“ Vidite tamo nema te revnosti. Tamo nema tog nečeg u tim ljudima što bi trebalo da bude tamo.

103 Sećam se pre petnaest godina, ovde u Arkanzasu, kada sam imao mali skup gore u Jonesboro-u, kada je oko četrdeset hiljada ljudi pokušalo da prisustvuje ovome, da dođu u grad na skup oko petnaest hiljada. I oni se nameštali ispod kamiona sa pamukom i svega ostalog, i držali papire preko njihove bolesne dece, samo da uđu unutra. Sedeli su na svojim mestima i nisu hteli da odu, danju i noću, i imali su svoje drage da odu i uzmu hamburger i jednu bocu penušavog pića; i stajali tamo, danju i noću napolju dan za danom. Njihova srca gorela su vatrom. Samo najmanja mala stvar koju je Bog uradio, to ih je zapalilo. I stotine njih je došlo.

104 On je još uvek isti Bog, večeras, kakav je On bio i pre petnaest godina. On je još uvek isti Bog, večeras, On koji je bio kada je On stvorio nebesa i zemlju.

105 Ali šta je to? Mi smo bili oduševljeni i hteli da izgradimo naše organizacije, hteli da izgradimo ovo; izgradimo to, i načinimo nešto veliko i sjajno, poredimo sa Jonesima, sa Metodistima, sa Baptistima, sa Prezbiterijanima. Vi niste od njih. Ne, vi niste. Oni su denominacijski narod, koji je u redu, ništa protiv njih. Među njima ima puno dobrih hrišćana, ali vi ne treba da se družite u tim neverničkim grupama. „Ljudi koji se odriču Sile od toga,“ vi ne treba da stojite sa njima.

106 Vi znate, nevolja je u tome što vi pokušavate da dovedete Hollywood u crkvu. Stvar koju treba da uradite je da izvedete Hollywood iz crkve. Vidite? Vi pokušavate da napravite vaše zgrade toliko lepim, trudite se da napravite vaše denominacije tako velikim, sve dokle će to privlačiti pažnju naroda. Mi ne možemo preći na njihovu stranu. Mi treba da ih dovedemo na našu stranu. Sve sjajno, setite se, Hollywood blješti svetovnjaštvom, dok

Evandjelje sija u poniznosti. Poprilična je razlika između sjaja i blještavila. Evandjelje sija u poniznosti, krotosti i skromnosti i sili. Dok Hollywood sija, i svako viče i uzvikuje ura, i idu ka tome. Vidite. Nama to ne treba.

107 Mi želimo da živimo takvo Svetlo. On je rekao, „Vi ste so zemlji.“ Ako so izgubi svoj ukus, to je Njegova snaga u Evandelju. Mi bi trebalo da imamo nešto da se kreće u našim crkvama, da bi Metodisti, Baptisti, Prezbiterijani i svi oni, čeznuli da dođu. Trebalo bi da budemo tako slani! So izaziva žeđ, stvara žeđ. So je ukusna, ako te dodirne. To se mora dotaknuti.

108 I saznali smo da naša velika razgoropađenost pokušava da se poredi sa Metodistima i Baptistima, sa velikim zgradama i velikim mestima, i fino obrazovanim ljudima, i većim školama i većim koledžima i svim kao što je to. Mi smo otišli od toga, i ovde je nastala nevolja.

109 A Duhovni um pogleda okolo i kaže, „Ovde, sačekajte malo ovde, hoćemo li svi da prihvatimo taj Ekumenski Koncil? Hoće li cela naša grupa ući u to?“ Naravno, vi idete. To je tačno. Gledajte i vidite da li nećete. Biblija kaže da hoćete, tačno, a Hrist će biti izvan. Mesec je sam potamneo, noć pre pape (prvi koji je ikada otišao u Rim), pokazujući vam znak sa nebesa. Ne predviđeno, to je uradilo to. Kako Gospod radi stvari u ovome danu, čudesno!

110 Onda u ovom velikom satu tame, kada su oni bili tamo, digli su se vetrovi. Sve nade o opstanku su nestale. Šta ćete sada uraditi ako vaša denominacija ide u Ekumenski koncil? Šta će se dogoditi sa svim našim velikim stvarima koje smo gradili ovde na zemlji, poslednja nada otišla?

111 Ali vi znate, kako su oni bili kao da vrište, i sve nade su nestale, nisu mogli biti spašeni; i iznenada, oni vide Njega da dolazi, hodajući po vodi. U času tame, On je došao, došetao.

112 Znate šta? Kada ih je On ostavio, On je znao da će se to dogoditi, tako da se On popeo na najviše brdo koje je bilo tamo u zemlji. Što višlje idete, dalje možete videti. I On se popeo tako da ih je mogao posmatrati, znate.

113 I On je znao da to dolazi. On je predvideo da će biti ovaj dan. „Kao što je bilo u danima Sodome, tako će biti i u danima dolaska Sina čovečijeg, kada će Sin čovečiji biti otkriven.“ Onda, Sin treba da bude otkriven. Ova zla grešna i preljubnička generacija će tražiti znak. To će imati znak. To će odbaciti kao što su uradili onda, ali to će biti znak uskrsnuća. On je još uvek živ, i radi ono što je On radio.

114 Saznali smo, u ovom velikom času, da su ti učenici svi u neprilici, i da se On popeo gore tako da ih On može posmatrati. On je sedeo tamo gore na brdu, posmatrajući ih.

115 I sada, On se ovoga puta nije popeo na planinu, već se On popeo iz groba, popeo kroz vazduh, iza meseca, zvezda, sve dok On nije otišao tako visoko da je morao da gleda na dole da bi video Raj. I tu On sedi, na Visini. Njegove oči sada su na vrapcu, i ja znam da nas On posmatra. On je posmatrač.

116 I upravo ovde u ovom času tame, kada su sve crkve otišle u velike programe, i one imaju *ovaj* program i *onaj* program, sve programirano kao što su sve ostale crkve, denominacije. I šta se dogodilo? U času tame kada se stvarno duhovno-ispunjeni ljudi pitaju, „Šta će se dogoditi? Pogledajte na moju decu!“ Ljudi govore, „Pogledajte na moju ženu! Pogledajte na *ovo!*“

117 I oni propuštaju naše molitvene sastanke nedeljom ili sredom rano, tako da mogu da gledaju „Mi volimo Suzi,“ ili nešto slično, na televiziji. „Ljubitelji sveta, više nego ljubitelji Boga.“ Ponašaju se kao oni.

118 Prošlog dana sam rekao dami, bila je obučena tako tesno u svojoj haljini. Rekao sam, „Sestro, ta haljina je previše uzana. To možda neće zvučati dobro za mene da ti to kažem, ali to jeste. Ti si hrišćanka i ti ćeš načiniti kamen spoticanja.“

119 Ona je rekla, „Dobro, brate Branham, znaš šta?“ Rekla je, „Ovo je jedina vrsta koju prave.“

120 Rekao sam, „Oni još uvek prodaju robu, i oni imaju šivaće mašine. Tu nema opravdanja.“ Da.

121 Slušajte, dozvolite mi da vam ispričam nešto, moj dragi prijatelju. Ne bodem vas. Ne, gospodine. Pokušavam da vas

sačuvam od mučenja. Dokle god je taj duh u vama, vi ćete to raditi. To je tačno. Morate se roditi izvan toga. Sada vi možete prilagoditi sebe toj primedbi, ali dozvolite da vam kažem nešto, vidite, „Gde je vaše srce, tamo je i vaše blago.“

122 Dozvolite da vam kažem. Vi možete biti čisti kao što je ljiljan za vašeg muža, vi možete biti čisti kao što je ljiljan, mlada devojkica za vašeg mladića, ali jednoga dana Bog će učiniti da odgovarate za učinjene preljube. Ti si kriva kada se obučeš tako. Isus je rekao, „Ko god pogleda na ženu sa požudom, već je učinio preljubu sa njom u svom srcu.“ I kada taj čovek bude trebalo da odgovara, taj grešnik, zato što vas je pogledao, za učinjene preljube, ko je to predstavio njemu? Razmislite o tome. Vi Pentakostalne žene, sram vas bilo! Vidite? Sram vas bilo!

123 Ja vas volim, to je razlog što to govorim. Ljubav je korektivna.

124 Mi smo u velikom besu, jednom dobro odevenom besu. To je upravo kao po novoj modi, svet. On je rekao, „Nemojte voleti svet, ni stvari u svetu; ako to radite, ljubav Božija nije čak ni u vama.“ Nije me briga koliko mnogo govorite u jezicima, skaćete gore-dole, igrate; sećete kosu, nosite takve haljine. Vi muškarci dozvoljavate to. Vaši lični plodovi govore vam gde se nalazite. To je tačno tako. Nije čudo da smo u ovakvom haosu kako i jesmo, i vetrovi komunizma, vetrovi crkvenjaštva, vetrovi ekumenske organizacije!

125 To je vreme pridruživanja, vreme ujedinjenja. Udruženja se udružuju ujedinjuju rad, sjedinjujući se oko toga. Nacije imaju Ujedinjene Nacije, one se ujedinjuju. Crkve se ujedinjuju zajedno. Šta sve to pokazuje? To pokazuje da se Hrist i Nevesta učvršćuju za ujedinjenje. To je o čemu to govori. Sve ove senke stvari pokazuju na pozitivan dolazak. Posmatrajte sada kako završavamo, jer sam ja mnogo odužio.

126 Pazite sada, u tom velikom času kada je nestala svaka nada, o preživljavanju, oni su videli da Neko dolazi, hodajući po vodi, hodajući gore. I stvar, tužni deo, slušajte pažljivo, jedina stvar koja

je mogla da im pomogne, oni su je se bojali. Oni su rekli, „To izgleda sablasno. To bi mogao biti, znate, jedan duh.“

127 Ako se to nije ponovilo opet! Oni se boje Toga. Oni se boje vraćanja, vi se bojite neke vrste đavolje sile; kada je Isus rekao da će se To dogoditi u ovom danu. Jedina stvar koja može da im pomogne je Isus Hrist. Ne druga denominacija, ne da se i svi udruže zajedno, to će samo to učiniti gorim nego ikada. Jedina stvar koja može da im pomogne je Isus Hrist.

128 I kada je On obećao da će se vratiti u poslednjim danima, u ovom obličju, i raditi ovo, obećavajući (baš kao pre nego što je obećani sin vraćen Abrahamu, prvo seme) kraljevsko seme Abrahamovo, Isus će ... je rekao videće istu stvar. Pre obećanog Sina, Bog će manifestovati Sebe u telu i raditi tačno kao što je Isus radio, kao što je On rekao da će On raditi, baš kao što je rekao desiće se u poslednjim danima. I ovde sva ta obećanja koja mi možemo položiti, na desetine, upravo ovde pred vama, da je to pretpostavljeno da se dogodi.

129 I crkve koje bi trebalo da su sa ispruženim rukama, da prime To, „Ja se malo plašim toga. To ne pripada našoj grupi, vidite.“ I oni su od Toga preplašeni. Jedina stvar koja može da ih dovede Hristu je Hrist Sam, i oni se boje da je To strašljivo. „Oh, ja ne znam. To bi moglo biti sablazan, vidite. I ja ne znam o Tome.“ Preplašeni jedine stvari koja može da im pomogne.

130 I u tom mračnom času nevolja, te izabrane crkve, ta grupa sedi tamo napolju, preplašena da bi to moglo biti sablazan, oni ne žele da imaju ništa sa tim. Onda dolazi taj slatki Glas, „Ne plašite se. To sam Ja.“

131 On je Reč. Zar nije On? [Kongregacija, „Amen“-Ed.] On se nikada ne menja, da bi bio Reč. Zar ne možete čuti reč da kaže, večeras, „On je isti juče, danas i zauvek. Ne bojte se; to sam Ja?“ [„Amen“]

Pognimo naše glave.

132 Nebeski Oče veče je toplo. Sati su mračni otkako je Vatra otišla od oltara. Ti pabirčiš preko polja. Ti si rekao, „Kraljevstvo je kao za čoveka koji je uzeo mrežu i otišao na more, baci je, i onda

je izvadi. Kraljevstvo bi bilo kao to.“ Gospod Bog, jednog dana ta poslednja riba koja je u toj vodi! Vi ste rekli, „Oni uzimaju od svake vrste.“ Ta mreža Evandjelja hvata sve vrste; to hvata kornjače, rakove, paukove, zmije, ribe čistače. Mi ne znamo šta to hvata, ali tamo je bila neka riba koju si Ti lovio. Ti si Taj koji je Sudija. Ali mi shvatamo, brzo kornjače, rakovi, i sve ostalo, ponovo se vraćaju u blatnu rupu, nazad u vode. Ali jednog dana poslednja riba koja je određena, predodređena da dođe, taj poslednji deo Tela, biće izvučena iz tog jezera.

133 Ti si bacao mrežu u danima Lutera, i Veslija, Aleksandra Kampbela, Džona Smita, Kalvina, Knoksa, Tinleja, Sankeja, i tako dalje; u Pentakostalnom dobu, u danima F.F. Bosvorta, i Fročmana, tih velikih ljudi. Ti si bacao mrežu, u danima Bilija Sandeja, i dole kroz doba.

134 I sada Ti još uvek pretražuješ kroz more. Ima li jedan od njih da sedi večeras ovde Gospode? Ako ima, mogu li oni biti kao ta mala žena kod izvora. Iako u njenom prostituisanom stanju, ona je ipak prepoznala da si Ti bio Mesija. Ona je videla taj znak. To je bilo to. Ona je rekla, „Ja primećujem Ti si prorok.“ Ona nije imala pojma da bi to mogao biti Mesija. Ona je rekla, „Mi očekujemo Mesiju,“ drugim rečima, „Mi znamo da kada Mesija dođe, On će nam reći te stvari.“ I Ti si rekao, „Ja sam On.“ To je bilo to.

135 Sada, večeras, Gospode, dozvoli im da vide to. „To sam Ja, ne bojte se. To je moje obećanje.“ Isceli bolesne, Gospode, spasi izgubljen, ispuni prazne.

136 Možemo li otići večeras, i reći u našim srcima, da odlazimo, kao oni koji su došli iz Emausa, „Zar nisu naša srca gorela u nama dok nam je On propovedao večeras u zgradi, Njegova Božanska Prisutnost!“ Kako su oni znali da si to bio Ti, oni su Te pozvali unutra i njihove oči su se otvorile. Može li svako od nas, večeras, da Te pozove unutra. Ako mi ne razumemo To, možemo li Te pozvati unutra, bilo kako. To je jedini način na koji Ti možeš otkriti Sebe.

137 Primetili smo način na koji si Ti otkrio Sebe posle Tvog uskrsnuća, Ti si uradio nešto na isti način na koji si Ti uradio pre

Tvog raspeća. Sada dođi večeras, Gospode, Ti si rekao da si Ti „isti juče, danas i zauvek.“ Uradi ponovo za nas, kao što si Ti radio u danima kada si Ti stajao ovde u telu, na zemlji. Mi ćemo otići kući, bezbrižni, kao oni. Molimo te u Ime Isusovo. Amen.

138 Sada u službi, večeras, znam da je bilo strašno toplo, i mi imamo dvadeset minuta da izađemo na vreme. [Prazno mesto na traci-Ed.] Ja sam ...

139 Ja ne mogu zaustaviti niti sakriti stvari koje radim. Ja sam doveden od strane Nečega, uvek sam bio, celog svog života, i To je uvek bilo pravo. To mi nikada nije reklo ništa osim onoga što je bilo u Bibliji. Ja ne mogu da to zaustavim. Ja ne mogu da uradim ništa u vezi toga. To samo radi to, bilo kako. I ja sam siguran, ako sam ja pokoran, tamo je bio neko kome to treba. I ja ću biti veran. I u tom Danu, ja želim, kao što je veliki Sveti Pavle rekao, „Krv nijednog čoveka nije na mojoj ruci.“ Huh-uh. Ja želim da vam kažem Istinu. Ne kao ja sam ... ja vas volim.

140 I ako vi imate malog dečaka ... Mislite na to, damo, vi koju sam grdio malo pre, vi sestre sa odsečenom kosom i stvarima. Ako ja ... Ako ste imali malog dečaka da sedi na ulici, i rekli mu, „Juniore dragi, bolje bi bilo da uđeš unutra, dragi. Može biti, ja ne znam, oni će verovatno voziti oko tebe.“ Vi ne volite to dete. To je tačno. Vi ćete otići i protresti kožu sa njega, ili naterati da uđe unutra. To je tačno. Vi ga volite.

141 Takvo je Evandjelje. Bog vas voli, „I one koje On voli On ispravlja i ukorava svako dete koje dolazi k Njemu.“ Ako vi ne možete da podnesete ispravku, vi odlazite i naljutite se zbog toga, onda ste vi ne zakonita deca, vi niste deca Božija. Tako, samo se setite, to je samo Pismo

142 Sada reč od Njega, samo jedna reč, značiće više nego što mogu reći, za milion života. To je On. Mi znamo Njegovo obećanje. Znamo šta je On obećao da će raditi. Sada ja ne znam da li ... radio ... mi ćemo iz ...

143 Da li je on ponovo podelio karte? Da li ste danas podelili karte? Šta je bilo? J, u redu. U redu, da uštedimo vreme, hajde da

krenemo od broja jedan. Sada, oni su verovatno po svoj zgradi. J, broj jedan.

144 I sada mi smo se malo raštrkali. Počeli smo od, jednom, od *ovoga*, preko vremena, malo nazad i napred, i okolo ali mi smo ih dobili raštrkane oko ovog. Ali svaki narod koji dolazi unutra, svaki dan, ima šansu da dođe gore u red. To ne znači zato što ste ovde ...

145 Koliko zna, na ovom skupu, da je bilo skoro dvostruko više isceljenih u publici, nego što je bilo isceljenih ovde gore? Naravno, vi znate to. Vidite, molitvena karta je samo jednostavno da ljudi dođu ovde gore, da dobiju Duha Svetog među njima, zato što ste to običavali raditi. Mi čak ne moramo da to imamo upravo sada. Mi možemo izostaviti molitvene karte.

146 Kao što smo uradili prošle noći, mi nikako nismo imali molitvene karte prošle noći. Sveti Duh je otišao među njih koji nisu imali molitvene karte. I video sam mnoge stvari o kojima nisam rekao ništa, jer nisam znao da li je to bilo tako ili ne. To je još uvek držalo tamu iznad njih, i ja sam to samo pustio. Ja nisam znao. Ne bi bilo dobro da ih zovem. Šta god On kaže je tačno, zato slušajte šta On govori.

147 Sada da li ste rekli da je to bilo J? J, broj jedan. J, broj jedan, ko ima molitvenu kartu, podignite svoju ruku. Mora da si pogrešno shvatio sine; mora biti neko ... Oh, žao mi je. Oh, tamo nazad pored zida u pozadini. Dođite ovde gore, damo. Oni samo donesu te karte dole sada, momak, brat Borders ili Billy, jedan, ponekad dvojica, izmešaju te karte pred vama, i onda vam daju vašu kartu, kako god hoćete. Mi ne znamo, oni samo ... *Ovaj* može dobiti broj pet, i *onaj* dobije broj sedam, *ovaj* dobije broj petnaest, i *onaj* devedeset pet, a mi ne znamo. I onda ponovo, kada dođem, ja samo, šta god da leži na mom srcu, ja pozivam odatle, bez obzira gde je to. Ja samo ... Ako kažem ... Ponekad brojim koliko je u redu i podelim to po jednom u tom redu i dobijem odgovor. Vidite? I onda, ako ne, zašto, ja samo ... šta god dođe prvo na moj um, ja pozivam.

148 Broj jedan. J, broj dva. Broj dva, broj tri, broj četiri, broj pet, broj šest, sedam, osam, devet, deset, pustite ih da dođu vidite.

Jedan, dva, tri, četiri, pet, šest, sedam, osam, devet, deset. To je dobro. To je način, dođite pravo... Sačekajte jedan je došao drugim putem. Ja sam ... Jedan, dva, tri, četiri, pet, šest, sedam, osam, devet. To je tačno. Sada ovde, ovde je deset. U redu.

149 Jedanaest, dvanaest, trinaest, četrnaest, petnaest. To je pet više. Jedan, dva, tri, četiri, pet. Dobro, to je dobro.

150 Šesnaest, sedamnaest, osamnaest, devetnaest, dvadeset. Jedan, dva, tri, četiri. Ja vidim samo četvoro. Dvadeset, da li se dvadeset javio? U redu. Sada, ne želimo da puno njih stoji odjednom. Sada ako mi završimo sa ovim, i bude dovoljno rano, ići ćemo za još neke. Mi ne zovemo ... Možda mi ...

151 Pokušajmo sa još nekoliko. Pokušajmo još pet. Dvadeset jedan do dvadeset pet, u J, neka stoje ako hoće. Dvadeset jedan do dvadeset pet. Jedan, dva, tri, daleko pozadi četiri. Jedan, dva, tri, četiri, to je pet. Dobro, zaustavimo sa sada tamo. Ima dvadeset petoro u redu, i oni su postavljeni ovde gore.

152 Zamoliću vas sada za uslugu. Hoćete li mi dati vašu nepodeljenu ... Dajte Bogu vašu nepodeljenu pažnju, za sledećih petnaest, šesnaest minuta. Hoćete li to uraditi? I hoćete li uraditi ovo, otvoriti vaša srca? Setite se sada šta sam rekao. Ne dozvolite da to pređe preko vaših leđa, kao kad voda pada na patkina leđa, to je stara izreka. Ne radite to. Razmislite o tome.

153 Ako vam kažem bilo šta što nije u Pismu, i obećanje za čas, vi ste obavezani dužnošću da vidite menadžera ovde i dođete i kažete mi o tome. To je tačno. Ja ne učim ništa osim onog što je u Reči. Ako ja stojim pravo sa tom Reči, i ako ja kažem To je put, i Bog ... To je u Bibliji. Ako bi Anđeo Gospodnji došao i rekao mi nešto što nije bilo u Bibliji, to ne bi bio Anđeo Gospodnji. To je tačno. On mi nikada niti jednom nije rekao bilo šta drugo osim onoga što je bilo u toj Reči, i vi nosite zapise. On nikada nije rekao jednu stvar, od stotina od hiljada i hiljada, i svetskih jezika, da li je On ikada rekao nešto pogrešno, ili rekao nešto što se nije dogodilo.

154 Slušajte. Pitajte menadžera i ove ovde. Ovo što vi svi vidite ovde, je amaterska strana toga. Da li je to tačno braćo? [Braća govore, „Tačno.“-Ed.] Zašto, tamo napolju, i napolju u privatnom

životu, gde On govori, „Idi do *ovog* mesta, i vidi *ovo*. I *ovo* će se dogoditi. I kaže *ovo* ovde, dole *ovde*.“ To je samo konstantno, sve vreme, vidite, godina za godinom. Ljudi u publici vide samo male stvari. Ali sada ako biste bili sa dubokim poštovanjem

155 Sada da li je svako od vas koji stojite u ovom molitvenom redu, stranac za mene? Podignite vaše ruke ako jeste. U redu. Koliko vas tamo napolju, zna da ja ne znam ništa o vama? Podignite vaše ruke. Sada dok ... Hvala. Nije me briga gde ste, ako ste gore na balkonu, pozadi pored zida, dole skroz ovde, gde god da ste. Ja ću ..

156 Sada, ovo je za vaše dobro. Ovo je za vašu korist. Vidite ovo je za vašu korist.

157 Mislio sam da mi je tada govorio moj mali unuk, ali nije. Ja imam malog unuka ovde negde, večeras, on je otprilike ovoliki, i ja sam mislio da je to mali Pol. On uvek govori da će doći, stati na platformu, propovedati za mene, i on nema skoro ni dve godine. Ja mislim da mali dečko lovi svoju mamu.

158 Tako zapamtite, ja pokušavam da vam pomognem. Ja ... Bog to zna. Ja pokušavam da vam pomognem, vidite. Gledajte sada, ja želim da imate korist, ako On dođe među nas.

159 Mislite sada o tome, Osoba Isusa Hrista radeći u telu, kao što je On obećao da će On uraditi u poslednjem. Koliko zna da je On to obećao? [Kongregacija govori, „Amen.“-Ed.] Kao što je bilo dole u Sodomi, kada je Anđeo sa Njegovim okrenutim leđima, i ... To je bio Bog. Da li verujete da je to bio Bog? Koliko veruje da je to bio Bog? [„Amen.“] Naravno, da je bio. Biblija kaže da je bio. I On, Isus, uputio je na to. Zapazite sada.

160 Sada vi tamo napolju bez molitvene karte, ja želim da uradite nešto za mene, gde god da ste. Setite se sada ovih stvari, pazite kada vam To kaže da ste isceljeni, ili šta vam To kaže da uradite. Pazite šta vam To kaže. Ako To samo kaže da izgradite vašu veru. I onda kada vaša vera dođe do tačke, vi samo dosegnite i primite od Boga. To nisam ja, jer Nebeski Otac zna.

161 Ja gledam niz ovaj red ovde, ne vidim ni jednu osobu koju poznajem. Ne mogu videti osim oko dvoje ili troje ljudi koje

poznajem, u celoj publici. I ja ne znam, upravo sada, mogu reći, pokazati jednu. Ja znam da je Edmund Way bio ovde pre nekoliko minuta. Mislio sam da ga vidim i ja sam propustio ...

162 Ako ne grešim, vidim nekoga koga poznajem, da li je čovek i njegova žena i mala devojčica po imenu Fritzinger, od gore iz Ohaja. Da li je to, da li ste vi brat Fritzinger? Vi sedite kao na maloj petlji gde... To je brat i sestra Fritzinger, iz Ohaja moji prijatelji.

163 I izvan toga, sede tamo pozadi, je ... Vidim na ovoj strani ovde, jednog starog čoveka od devedeset dve godine, po imenu William Dauch. On i njegova žena. Ona je bolničarka. William Dauch iz Ohaja, moj veoma lični prijatelj. Ne tako davno, on je imao devedeset jednu godinu, imao je totalnu srčanu slabost, srčani udar, i njegova žena me je pozvala, da odmah dođem, on je umirao upravo tada. I na ...

164 On mi je bio blizak prijatelj. Na putu da ga vidim, bio sam zabrinut. I ja sam stao, i jedan od mojih točkova nije bio u redu, i samo je sekao gumu na komade, i ja sam otišao na Texaco stanicu, uzeo nešto goriva, i oni su izašli i pogledali to. I ja sam pogledao gore i video brata Daucha da hoda kroz moju crkvu, rukujući se sa mnom. Rekao sam, „Slava Gospodu.“ I pogledao sam nazad tim putem, a on je došao dole ulicom i rukovao se sa mnom. Otišao sam k njemu.

165 Video sam njegovog doktora, mladog Jevreja, ili sredovečnog čoveka, Jevrejskog čoveka. I rekao sam, „Šta je sa njim doktore?“

166 Rekao je, „On čak nema šansu ni da se bori.“ Rekao je, „On je ispod šatora sa kiseonikom.“ Rekao je, „On će umreti upravo tamo.“ On je rekao, „Setite se da je on devedeset jednu godinu star.“

Rekao sam, „Da, gospodine.“

167 Rekao je, „To je kompletna srčana slabost. Ništa se ne može učiniti.“ Rekao je, „Vreme je da se ode.“

168 I ja sam rekao, „Da, gospodine. Ali ne, on ne ide. To je sve.“

169 Ušao sam unutra, stavio ruku ispod šatora. Rekao sam brate Dauch možeš li da me čuješ? Pogledao me je. Sada stvarno, u njegovom imenu, on je Namac, D-a-u-g-h, i ja sam to samo proglasio Dauch, vidite. I ja – stavio sam svoju ruku ispod šatora, i rekao, „Ti me čuješ, brate Dauch?“

On je rekao, „Da.“

Rekao sam, „Ti ne ideš. Ja sam video da ti ne ideš.“

170 Nedelju dana kasnije, stajao sam u mojoj crkvi, ko je došao hodajući niz crkvu nego brat Dauch! Napustio sam skup i otišao na reku; u kafeteriju da jedem i kada sam izašao iz kola, i hodao ulicom došao je brat Dauch sa svojom ispruženom rukom. Te vizije ne izneveravaju.

171 I taj čovek devedeset jednu godinu star, i prati svaki skup, bio je u Kaliforniji. Hoćeš li samo podići svoju ruku, brate Dauch, sedeći tamo, da bi ljudi videli kakav je pravi vojnik sada. Tu, sedeći upravo tu, vidite, devedeset jednu godinu star, i prati svaki skup. Kada sam u tabernaklu, on vozi stotine milja svaki dan, da me čuje da propovedam malu propoved, i vraća se nazad. Bože, „Biće svetlo u večernjem vremenu.“

172 Rekao sam prošlog dana, kada sam pričao sa njim rekao sam, „Šta želiš da učinim za tebe brate Dauch?“

173 „Samo jednu molbu, brate Branham. Kada On dođe, želim da idem sa Njim.“

174 Rekao sam, „Ne brini. To je sigurno. Naravno.“ Sada, čovek je došao, bio kršten, oh, došao i primio krštenje Duhom Svetim i sve, samo divan sluga Hristov.

175 Sada ću zamoliti sve, za pravo poštovanje, gledajte ovamo i molite se.

176 Sada koliko učitelja ovde zna da je On Vrhovni Sveštenik, upravo sada, koji može biti dotaknut osećanjima naših slabosti? [Kongregacija govori, „Amen.“- Ed.] Dobro, ako je On isti juče, danas i zauvek, i isti Vrhovni Sveštenik, On će delovati na isti način. Samo, On, Njegovo telo je u ... na Tronu Božijem. Koliko vas to zna? [„Amen.“] telo Isusa Hrista je na Tronu Božijem. Ali

On koristi naša tela da bi Sebe objavio kroz njih, kao što je On obećao da će raditi. „Dela koja Ja radim radićete i vi isto.“

Zamoliću vas da sedite mirno, budite u poštovanju, gledajte i molite se.

177 Sada, Nebeski Oče, pokušao sam da budem predan tome, onoliko koliko znam da uradim. Sada samo Reč od Tebe, Gospode, i onda može li još uvek, mali Glas doći dole kroz ovu publiku i reći, „To sam Ja; ne bojte se.“ Daruj to Oče. I ja podčinjavam sebe Tebi, sa Porukom koja je propovedana večeras, da bude potvrđena Tvojom Rečju. Ti ne moraš to da uradiš. Ali Ti ćeš to uraditi, ili Ti to uradi, zato što si Ti obećao da hoćeš. Molim se da ćeš Ti dati ovo u Isusovo Ime. Amen.

178 I svi stvarno u poštovanju, samo stvarno predani. Kako ste? Sada ja ću vam dati Pismo kako idemo dalje. Ako Gospod dozvoli, ja ne znam. Ali vi ... I ja sam propovedao tako, vidite, to je jedna vrsta pomazanja. Ovo je druga vrsta pomazanja. To je bio samo blagoslov. Ovo, samo jedna stvar, samo uzima život pravo od vas.

179 Sada dama stoji ovde. Nikada je u svom životu nisam video. Da li smo mi stranci? Verujem, da ste pre nekog vremena rekli, ja vas nisam poznavao. Bog vas poznaje. On zna mene. Da li vi znate da to za čega mi stojimo ovde, mi ćemo dobiti odgovor na to na Dan Suda? [Sestra govori, „Amen“-Ed] Svesni ste toga ? Vi znate da to što sada radimo, Bog će tražiti da odgovaramo za to tamo gore? To sam rekao samo zbog svrhe. Sada, ako će Gospod Isus, otkriti meni šta vi radite, šta je u vašem umu, ili nešto slično, hoćete li verovati to? Vi ćete morati verovati zar ne, nećete li? [„Amen.“]

180 Hoćete li verovati to vi publiko, tamo napolju? [Kongregacija govori, „Amen.“-Ed.]

181 Sada mi stojimo upravo kao žena na bunaru i naš Gospod, čovek i žena su se sreli po prvi put. Vidite. Mi smo ovde, srećemo se za .. To je Sveti Jovan 4-ta glava. Sada ako mi Duh Sveti bude rekao ... Ako ste vi ovde za nekog drugog, ako ste bolesni, ako su to domaće nevolje, ako su to finansijske nevolje, šta god da je to, ja nemam pojma. Ali On zna. Ali On može raspoznati misli koje

su u vašem srcu. On je Reč. Ja ne mogu. Ja sam čovek. Vi ste samo malo nervozni, i to je razlog da ja radim ovo, vidite.

182 To je jedna od vaših nevolja, to je nervoza. To je tačno. I vi imate takođe dijabetis, to je druga stvar koja nevalja kod vas. To je tačno. Komplikacije, samo mnoge stvari koje ne valjaju. Da li je to tačno? Ako je tačno, podignite ruku gore. Vidite? Da li verujete da će vas On isceliti? [Sestra govori, „Da. Verujem.“-Ed] Verujete? Sada, vaša nervoza je pruzrokovana vašim godinama, vidite, ali sada to će vas napustiti. I ja verujem da ćemo po veri otići do Golgote, i imati transfuziju Krvi.

183 Sada, to je upravo tako kako je On to uradio. On je rekao ženi na bunaru šta je bila njena nevolja. Njena je bila previše muževa. Vaša je bila šta ... Ja mislim nervoza, i još su dve ili tri stvari pogrešne kod vas. To je tačno zar ne? To je ista stvar.

184 Sada, kada je On došao Simonu, On mu je rekao ko je on bio. Vi verujete da mi Bog može reći kako se vi zovete? Hoće li to učiniti da više verujete? Hoće? Gospođa Strong ... [Sestra govori, „Stout.“-Ed.] Stout, hoćete li verovati? Idite i verujte, i vi ... sve je svršeno. Amen.

185 Dođite. Vi verujete? Ja sam za vas takođe stranac. Ja vas ne znam. Bog vas poznaje. Da li verujete da mi On može otkriti šta je vaša nevolja? I ako On to učini, tada neka je Gospod blagosloven. Je li to tačno? [Sestra govori, „Jeste, to je tačno.“-Ed.] Sada ne treba da brinete, to što osećate to, vidite to je On. U redu. Vi patite takođe od nervoznog stanja, mentalne nervoze, i lako se kidate. I vi patite od nevolja sa bešikom, nešto nije uredi sa jetrom, i vi ste anemični. To je tačno. Vi imate nešto ...

186 To čuva opstanak čoveka da se pojavi ovde. Da li verujete da vas Bog može isceliti? [Sestra govori, „Da, verujem.“-Ed.] Isceliti takođe i vašeg muža, i da će mu biti dobro? Vi mislite da će stomačni problemi otići, i da će on biti u redu? To je od čega on pati. Idite i stavite vaše ruke na njega, kažite mu tako, i to će ga napustiti.

187 Ja sam stranac za vas. Gospod Isus zna nas oboje, zar ne? da li verujete da vam Bog može učiniti dobro? Ako će mi Gospod

Isus otkriti stvar koja ... koju vi ... koja je u vašem srcu, da li verujete da će vam On učiniti dobro? Vi ste imali neke nevolje. Vi imate kao jednu stvar, gorke tegobe sa bešikom. I druga stvar, to prouzrokuje da vaša bešika ima gnojno stanje, ali to je šta doktor kaže. Sada druga stvar je da oni hoće zbog toga da operišu. To je upravo tačno. Zar to nije istina? Sada da li verujete da On može to da premosti? Vi mislite da je vaša vera u Njimu? Sada vi znate da ja to ne radim. Vi verujete? U redu. Idite, i kako ste verovali, tako neka vam bude.

188 Mi smo stranci jedno drugom, pretpostavljam. Gospod Bog nas oboje poznaje. Da li verujete da je On sposoban da mi otkrije stvari koje će vam pomoći? [Sestra govori, „Da ja to znam.“-Ed.] Vi, vi verujete da On hoće. [„Pozitivno“] rekao sam ... „Pozitivno,“ to je veoma dobro. To je veoma fino. Sada vi imate mnogo pogrešnih stvari sa vama, tako mnogo komplikacija i stvari, kao kašalj, i vi to ne možete savladati. I vi ste stvarno nervozni. I to je tačno.

189 Onda vi imate teret na vašem srcu, i taj teret je za nekog, ko je vaš sin. I on ima nevolju, neke domaće nevolje. On i njegova žena, oni se uvek svađaju i preteruju ...? I vi ste izgoreli zbog toga. To je tačno. Verujte sada svim srcem, i to će sve raščistiti i nestati. Vi verujte sada. Gospod neka vas blagoslovi.

190 Kako ste gospodine? Ja sam stranac za vas, i vi ste stranac za mene. I to je početak ... Vizije sada. Vidim izgleda da se cela kuća osvetlila, kao vrsta vrtloga koji se okreće. Vidite? Ali da li vi verujete da mi Gospod Isus može otkriti zbog čega stojite tu? Vi verujete da će On? I ja to verujem, takođe. Ja samo govorim sa vama, da kontaktiram vaš duh, upravo je to šta radim. Vidite, ja vas ne poznajem, tako da mora biti nešto pored mene da to uradi. Ja se moram samo kompletno udaljiti iz sebe, da On to uradi Lično. Razumete?

191 Sada jedna stvar, od koje patite je ogromno nervozno stanje, i to nervozno stanje traje neko vreme. To je tačno. [Brat govori, „To je tačno.“-Ed.] I to nervozno stanje je prouzrokovalo da imate visoki krvni pritisak, takođe. I vi ste imali udar, srčani

udar. [„To je tačno.“] To je to. Kažite, vi ste ili bili propovednik, ili ste propovednik. [„Ja jesam.“] Sada vi ste propovednik. Vidim da stojite za propovedaonicom. Onda imajte veru u Boga, i ta nervoza će vas napustiti. Svi sveštenici imaju to. Biće vam dobro. Vratite se za svoju propovedaonicu, i pokorite se Bogu i stojte istinito toj Reči, Isusu Hristu.

192 Vi verujete da su vas vaše nevolje sa leđima ostavile, sedeći u stolici? Da li verujete to? [Sestra govori, „Da.“-Ed.] U redu, gospodine, onda samo idite dalje, govoreći, „Hvala Ti Gospode.“

193 Dođite damo. Kako ste? Verujete mi da sam Njegov sluga? [Sestra govori, „Naravno da da.“-Ed.] U redu. Da li verujete da damski problemi, ženske nevolje, će vas napustiti? [„Amen.“] Vi verujete? Tada idite napred, i recite, „Hvala Ti Gospode.“

194 Problemi sa bubrežima, problemi sa leđima, u vašim leđima. Da li verujete da će vas Gospod isceliti od toga, i da će vas načiniti dobro? Vi verujete da će vam On učiniti dobro? U redu, uzmite vašu...?

195 Dođite gospodo. Ja sam za vas stranac. Ako vam uopšte ne kažem ništa, hoćete li verovati da je Prisutnost Božija ovde da isceli bolesne? [Sestra govori, „Da, ja to verujem.“-Ed.] Hoćete? Dobro, ako ćete, vaše stomačne tegobe ... Rekao sam vam, vidite. To je nestalo. Rekao sam vam, vidite. [„Hvala Bogu! Oh, hvala Ti, Isuse.“]

196 Kako ste gospodine? Bog živi u srcu. I vaše srce se ovde nedavno pokazalo loše. Da li verujete da će On to ispraviti? Idite vašim putem i verujte to. Bog vas blagoslovio. Vi verujte i On će ispraviti.

197 Vi ste nervozni, to je prouzrokovalo da imate stomačne tegobe, kiselinski čir. To vam smeta posle jela. Vi verujete da je sve nestalo sada? Idite, i uzmite sebi nešto za jelo.

198 Teško vam je da ustanete, leđa vas tako teško uznemiravaju. [Pacijent govori, „Da, gospodine.“-Ed.] To vam neće više smetati, ako to verujete. Hoćete li? [„Da, gospodine.“] U redu, idite dalje, i neka vas Gospod Isus potpuno ozdravi.

199 Zbog čega ste nervozni? Samo idite dalje, i recite, „Neću više biti nervozan,“ i nećete biti. Idite i verujte. U redu, gospodine.

200 Dodite gospođo, sada, žena Etiopljanka i beli čovek, upravo nešto kao što je sreła Isusa, u tom danu. Oni su imali rasno razdvajanje kao što su običavali da imaju na Jugu, ali mi to nemamo više. Isus im je dao do znanja da su svi ljudi bili Božiji narod. Nije bilo nikakve razlike, vidite, bilo da je ona bila Jevrejka ili Samarjanka.

201 Sada, ako vam Bog ne pomogne, ubrzo će vas taj artritis ubogaljiti. Ali da li vi verujete da će vam On pomoći, ozdraviti vas? Kao što je žena uradila, idite vašim putem i recite vašem narodu kakve velike stvari je Bog uradio za vas. U redu.

Sada taj hirurg je spreman da zgrabi nož.

202 Samo trenutak. To nije bila ova žena. Sada, samo trenutak, svi sa poštovanjem sada. Da li je Satana, pokušao da uradi nešto. Ovde je to. Tumor, tumor, obe. To je tačno. Vi imate tumor, ona ima tumor, i taj đavo vrišti za pomoć jedan od drugog. Ali i duh Sveti vrišti, takođe. Kome ćete verovati, Njemu? U redu. Izađite iz te nosiljke, gospođo. Uzdignite se iz tih nosila. Ustanite iz toga, i verujte. Idite, verujte Mu sada. Amen.

203 Da li verujete? Sve stvari su moguće. Da li verujete? Šta je sa vama u publici? [Kongregacija i oni upravo isceljeni se svi raduju – Ed.]

204 Stanimo svi na svoje noge sada. Upravo sada je vreme da to uradimo. Neka svaka osoba ... Bog vas blagoslovio. Neka svaka osoba upravo sada stane na svoje noge. Dajte Bogu hvalu. Podignite vaše ruke.

205 Hvala Ti, Gospode Isuse! Mi te hvalimo zbog Tvoje veličine, i Tvog isceljivanja bolesnih. [Kongregacija se raduje – Ed.]